

Kemecsei Helytörténeti Kronika

2011. VII. évfolyam 4. szám

MEGJELENIK NEGYEDÉVENTE

Koszorúzás az egeri Bazilikában

2011. november 16-án a Megyery-család két ágának képviselőiben Megyery Pál (idősebb ág) és Megyery-Horváth Attila (ifjabb ág) nemzetségfők, Lucza János nyugalmazott iskolaigazgató, a Helytörténeti Gyűjtemény vezetője, Horváth Zsolt gazdasági csoportvezető és Komizár Dénes helytörténész Egerben felkeresték a kemecsei születésű Kriston Endre egeri püspök, városunk díszpolgárának nyughelyét az egeri bazilika kriptájában, majd szülei sírját a helyi védelem alatt álló Gröber urnatemetőben, ahol elhelyezték Kemece kegyeletének koszorúját. *(Folytatás a 8. oldalon)*

Ezután Kamrás Lajos, a Hevessy Gyűjtemény vezetője révén megtekintették a Püspök Atyáról készült archív filmeket és színes fotókat. A látogatás legfőbb célja az volt, hogy a 2012-es, VIII. Kemecsei Helytörténeti Konferencián ezek a ritka és értékes dokumentumok a nagyközönség előtt is bemutatásra kerüljenek, és a Kriston Endre életét feldolgozó könyvbe bekerüljenek, ezáltal is erősítve a kapcsolatot Eger és Kemece között.

Kriston család családfája

csáti és vasadi Kriston András = Hagymássy Krisztina					
András = rákóczi Répásy Rozália (József-marusi Olasz Mária)					
Terézia (*1817. †?) = I. 1836. 02. 14. nagyváthi és mágochi Porkoláb László (*1797. 07. 20. †1844. 04. 04.) = II. 1851. rákóczi Répásy Sámuel (*Kemecse, 1791. 10. 15. †1860. 04. 10.)	Ignác (*1819. 07. 29. †Kemecse, 1873. 01. 26.) = krasznai és mezőtelegdi Krasznay Katalin (*Ökörítő, Szatmár vm. 1819. 06. 24. †Nagykároly, 1868. 11. 20.) Gyermekei: 3	Mária (*1822. 09. 22. †Nyíregyháza, 1885. 07. 12., tem.: Kemecse, róm. kat. tem., 1885. 07. 14.) = Kemecse, 1845. 07. 20. vasmegyeri Megyery Gábor (*Tokaj, 1813. 07. 29. †Tiszafüred, 1897. 08. 26., tem.: Kemecse, róm. kat. tem., 1897. 08. 28.), Szabolcs vm. főpénztárnoka, a Tisza-völgyi Társulat tagja	Dénes = Balogh Antónia	Menyhért (*1829. 10. 29. †1851. 06. 12.)	Dániel
Miklós (*1851. 03. 01. †Eger, 1920. 01. 25.) kemecsei földbirtokos = 1876. 06. 11. Mikecz Borbála (*1852. 03. 10. †Eger, 1933.) (Károly-Krasznay Mária) Fiai: 3	Gábor = Hajnal Ida		Erzsébet (*1862. †Nyh., 1890. 10. 02., tem.: Kemecse, róm. kat. tem., 1890. 10. 04.)		
Endre (*Kemecse, 1877. 04. 15. †Eger, 1960. 05. 03.) pápai kamarás, boldvai címzetes apát, római katolikus nagyprépost, címzetes gerasai püspök, egri segédpüspök, egyházi író, felsőházi tag, Kemecse díszpolgára	Ferenc (*Kemecse, 1881. †Nyh., 1942. 01. 30.) a Felső-szabolcsi Tiszai Ármentesítő Társulat igazgató-főmérnöke = Nyh., 1907. 11. 30. Eggert Mária, kopcsányi Hlatky-Schlichter Gyula (1856-1933) lovassági testőrkapitány, a Júlia gőzmalom alapítójának nevelt leánya Fiai: 2		György (*Kemecse, 1884. †?) dr. jur., jogász, csendőrtiszt		
Géza	Miklós				

Összeállította: Komizár Dénes helytörténész

A gyógyszerértár története Kemecsen (1872-2012)

A kezdetek: küzdelem a patikáért: (1872-1893)

Orvos, pap, patikus, tanító, a vidéki magyar társadalom évszázados tartópillérei közül is a legkiemelkedőbbek. Számos közös vonásuk közül is a **bizalom**, az **önzetlenség**, a **szolgálat** a legjellemzőbb tulajdonságuk. Bár napjaink változó, felgyorsult, polarizált világában bonyolultabbá vált az élet, e négy foglalkozás, szakma, hivatás ma is meghatározó.

Városunkban a Kozma Sándor „Kemecse” című könyvében az egészségügy, az iskola, az oktatás, az egyház története részletesen feldolgozott, a gyógyszerértár, a gyógyszerészek, az asszisztensek bemutatásához szeretne Krónikánk egy összegző helytörténeti elemzéssel hozzájárulni.

Az első hivatalos vita a gyógyszerértár létrehozása körül 1872 elején történt, a járási szolgabírói hivatal kijelölése kapcsán.

Báthy Károlyt, a Bogdányi-járási szolgabíróját a Nyíregyházi Királyi Törvényszék bírójává választották, és helyette a kemecsei Krasznay Pétert „tiszteletbeli szolgabírói” címmel ideiglenesen kinevezték. A járási szolgabírói hivatal központja kérdésében óriási vita keletkezett.

A kemecsei központ mellett Krasznay Péter személyén túl egyik fő indok az volt, hogy 1872 elejére, Kemecsen a vasútállomás nagy részben felépült, így sokkal megközelíthetőbb lett Kemecse. Bogdány nevében Székely Benedek vezetésével írt kérvény fő indoka közül az szerepelt: „hogy ott még gyógyszerértár is van!”

A kemecsei válasz erre igen látványos volt. A megyegyűlésen Kállay András azzal érvelt Kemecse mellett: „Hogy pedig Bogdányban patika van, az csak azt bizonyítja, hogy ott több a beteg, s így kár volna a szolgabírói hivatalt arra az egészségtelen helyre vinni a jó helyről.” A 270 tag közül 5 szavazott Bogdányra, a székhely Kemecsen maradt és megkezdődött a 20 évig tartó küzdelem az önálló kemecsei patikáért.

Harc a nyíregyházi gyógyszerész-loobby ellen

Az önálló kemecsei gyógyszerértár ügye 20 év kezdeményezés, folyamatos kérvény, fellebbezés után 1892-1893-ban jutott nyugvópontra. A járási székhely, Kemecse központi státusza igényelte a gyógyszerértárt is. Az egészségügyi viszonyokra az volt a jellemző, hogy itt volt a járási orvosi, a körorvosi állás is folyamatosan be volt töltve, sőt a járási állatorvos is itt működött.

A jegyzőkönyvek tanúsága szerint Kemecse több ízben kérvényezte a minisztériumtól a helyi gyógyszerértár állítás engedélyezését, de a megyei egészségügyi bizottság mindig ellenezte azt. A vita nem Bogdány és Kemecse között volt valójában, hanem Nyíregyháza érdeke sérült volna, hisz az a potenciális 14-15 ezer vásárló többsége, aki Kemecsére jött volna, úgysem Bogdányban, hanem Nyíregyházán váltotta ki gyógyszerét.

Az egészségügyi bizottságban pedig a nyíregyháziak voltak többségben.

Sikeres pályázatok (1892-1893)

1892 végére olyan alapos, részletes, pontos pályázatot nyújtott be Kemecse a Belügyminisztériumhoz, hogy a megyei egészségügyi bizottság már nem tudta, nem is akarta megakadályozni. Mégis úgy javasolták, hogy Kemecsen a bogdányi gyógyszerértár fiókgyógyszerértára legyen, amit Kemecse nem fogadott el, fellebbezett. A fellebbezés révén az ügy csak 1893-ban nyert végleges megoldást. A kecske is jóllakott, a káposzta is megmaradt régi népi bölcsesség elve érvényesült. Kemecsen lett a főgyógyszerértár, Bogdányba került a fiókgyógyszerértár.

A „concessiót”, az engedélyt a bogdányi gyógyszerész nyerte el, és Kemecse az önálló gyógyszerértár mellett Kelemen Szilárd bogdányi patikus személyében igen jó szakembert ismert meg az 1800/1900-as évek századfordulóján.

A Kelemen-gyógyszerészek (1893-1918)

Az 1893-ban indult önálló kemecei gyógyszerertár 118 éve (ténylegesen csak néhány évet kivéve) köz megelégedettségre, köztiszteletre tett szert. A Kelemen családot ráadásul családi kapcsolat fűzte az ősi Kemecey-család női ágához. A patika jog Kelemen Szilárd után a családra, Kelemen Lajosra, majd Kelemen Józsefre és Kelemen Róbertre szállt. Kelemen Róbert patikusként egy Kürthy nevű gyógyszerészt alkalmazott.

Mikecz Zoltán- a drága jó, kedves Zoli bácsi (1918-1950)

Városunk, megyénk életében is kiemelkedő szerepet játszó Mikecz-család története tudományos igényességgel feldolgozott. Dr. Bene János múzeumi igazgató szerkesztésében 2005-ben megjelent „Mikeczek” című könyv ma már tudományos alapmű. 2006-ban Kemece városa a „Mikecz-család története” című Helytörténeti Konferenciával adózott a család emléke előtt. Mikecz Pál és Wéber Berta szülőktől 1892-ben született Mikecz Zoltán, aki aztán legendás gyógyszerésszé vált. Mikecz Zoltán 1914-ben szerzett gyógyszerészdiplomát, 1918-tól működtette Kemece-n a patikát az államosításig, 1950. júliusig. A források 1921 után Bottyán Borbála gyógyszerészsegéd nevét is említik.

Mikecz Zoltán Kun Annával kötött házasságából Szabolcs és Csaba nevű fiúk születtek. Szabolcs (1923-2001) felesége Zölei Erzsébet, Csaba 1928-ban született, Németországba költözött, felesége Hella Eyssen volt. Csaba 2009-es halála után hamvait 2010 nyarán Kemece-n, a családi sírhelyen temették el, itt tért végleges nyugalomra Kemece-n, az ősi, családi sírhelyen.

Kovács Ferencné, Klárka néni gyerekkori visszaemlékezésében így ír: „Az 1940-es években, gyerekkorom idején szívesen jártunk a gyógyszerertárba, ha szüleink küldtek. Zoli bácsinak mindig volt egy-két jó szava, nemcsak a gyerekekhez, hanem a felnőttekhez is. A gyerekektől megkérdezte, kik a szülei, mit csinálnak, milyen az egészségük. Ha középiskolás volt a fiatal, hol tanul, mivel

foglalkozik. A felnőttektől mindennapi gondjaik felől érdeklődött. Érdekelte az emberek sorsa, az életük. Betegségének fokozatos elhatalmasodása miatt segítségre volt szüksége. Két fiatal lány, Pethő Antónia és Teremi Erzsébet segítette a gyógyszerész úr munkáját. Sokat tanultak a mindig segítőkész gyógyszer úrtól, vezetésével már egyszerűbb gyógyszerertári készítményeket is összeállítottak, hamar elsajátították a sok gyógyszer és alapanyag nevét. Nemcsak Mikecz Zoltán bácsi, de Kemece lakosainak a tiszteletét is megszerezték munkájukkal, törődésükkel. Az 1950-es államosítás után nem engedték el őket a gyógyszerészek, Pethő Antónia 1954 májusában férjhez ment, és férje lakhelyére költözött. Teremi Erzsébetet a Nyíregyházi Gyógyszerertári Központba helyezték, ahol a szakmaszeretet és Zoltán bácsi hatására megtanult ismereteket és tapasztalatokat egészen nyugdíjba vonulásáig kamatoztatta.

Meg kell emlékeznünk még egy dolgozóról, aki sok-sok éven át volt hűséges dolgozója a kemecei Kígyó Gyógyszerertárnak. Márton Gáborné, Juhász Erzsébetet a sok gyermekes Juhász család fiatal leányát alkalmazta Mikecz gyógyszerész úr mindenestül.

S ő valóban az volt. Egész aktív életében, minden későbbi gyógyszerész megelégedtségére nagyon szorgalmasan dolgozott, s innen ment nyugdíjba.

Ma is él Kemece-n, a Répásy Mihály Szociális Szolgáltató Központban családja és gondozói, ápolói szeretetével övezve.”

Vitéz István, a gyógyszerész-tudománvok kandidátusa (Kemece, 1900. május 7- Budapest, 1981. november 10.)

Helytörténeti Krónikánk 2007. évi 3. számában rövid elemzést készítettünk szakmai életútjából. Városunk neves szülőtte is a kemecei Kígyó Patikában Zoli bácsinál volt gyakornok, a budapesti egyetemen 1924-ben gyógyszerészi, 1926-ban gyógyszerész doktori oklevelet szerzett. Karádon, majd egy budapesti patikában dolgozott. 1933-tól Közegészségtani Intézetben tanársegéd, 1938-tól adjunktus, 1940-ben egyetemi magántanárrá habilitálták. 1944-47

között az intézet megbízott vezetője. 1950-ben a gyógyszerész-tudományok kandidátusa címet nyeri el, 1960-tól az Országos Közegészségügyi Intézet dolgozója, számos kiemelkedő szakmai írás, szakmai munka szerzője.

1950- Államosítás, majd Szikszay László korszaka 1967-től

1950. július 23-án a magángyógyszertárból állami intézmény lett. Előbb Teremy Menyhért, majd Fazekas János vezette a patikát. A gyógyszertár épületének és belső szolgáltatási színvonalának jelentős emelkedése Szikszay László nevéhez és életútjához kötődik.

Szikszay László 1941. január 14-én született Kemeceán. Általános iskolai tanulmányát Kemeceán, a középiskolát a Nyíregyházi Kossuth Gimnáziumban végezte.

Egyetemi tanulmányait Szegeden töltötte, 1965-ben szerzett gyógyszerész diplomát. Kezdetben helyettesítő gyógyszerész volt, 1967 augusztusától szülőfaluja, Kemece gyógyszertárának a vezetője lett. Élete a hivatása volt, a szakmai szolgálat, Kemece és környezete lakosainak egészségügyi szolgálata. Nemcsak szakmájában, hanem Kemece társadalmi életében is lelkiismeretes, segítőkész személyiség volt. Emberi és szakmai értékeit az is jelzi, hogy felkészült, igényes, lelkiismeretes asszisztensek segítették a munkáját.

1973. augusztus 1-től Korpai Sándorné, 1975. augusztus 1-től későbbi felesége Szikszay Lászlóné, Ágoston Irén és 1989. április 14-től Gergely Lászlóné. Joggal állíthatjuk, ők a mai napig „működtető erői”, „szakmai mindenesei” a gyógyszertárnak. 38, 36, 22 éves szakmai életút áll mögöttük.

1995-1996 Privatizáció – a tisztelet szimbóluma

1995-ben a gyógyszertár tulajdonjogát a megyei önkormányzat visszaadta Kemeceének. A megalkotott gyógyszertári törvény szerint a patikát privatizálni kellett, és saját jogon működtethette azt a szakképzett gyógyszerész. Az akkori képviselőtestület a tulajdonjog földhivatali bejegyzése után 1996-ban döntött a gyógyszertár, és a hozzátartozó szolgálati lakás eladásáról. Nos,

e folyamat kettős értelemben is a tisztelet, a megbecsülés szimbólumává vált.

Egyrészt azzal, hogy a megyei önkormányzatok a vagyonátadó bizottságtól tulajdonukba kapott gyógyszertári vagyont átadták a településeknek, a települési önkormányzatoknak, őket tisztelték meg. Falvak, városok kapták vissza ősi-jogos jussukat. Másrészt, a helyi döntés körülményei Kemeceán helytörténeti eseménnyé váltak.

Az ekkor már 29 éve itt dolgozó, 1987-ben családot alapító, nagy megbecsülésnek, köztiszteltetnek örvendő Szikszay László vezető gyógyszerész mellett a törvényes lehetőséggel élve egy megyei szinten szintén közismert, jó anyagi, szakmai egzisztenciával rendelkező főorvos asszony is beadta pályázatát, magasabb vételi árral.

Az anyagi szempontok helyett a lelkiismeret szava döntött Kemeceán. A döntéssel, mellyel Szikszay László nyerte el a pályázatot Kemece fejezte ki megbecsülését, köszönetét a három évtizedes gyógyszerészi munkájáért, lelkiismeretességéért, pontosságáért, megbízhatóságáért.

2004. augusztus 20-án, nemzeti ünnepünkön Kemece Nagyközség Önkormányzata „Kemeceért” kitüntető díjban részesítette Szikszay László gyógyszerészt.

A záró kívánság így hangzott: „Az t kívánjuk, hogy szeretetben, békeességben teljenek napjai” - E szívből jövő jó kívánság beteljesült.

dr. Szikszay László: "A történelmi és családi örökség nyomában"

A szeretetben és békeességben elhunyt, a családjára, a két gyermekére oly büszke apa álma valóra vált, beteljesült.

Fia László, 2011-ben szerzett, leánya Éva 2012-ben szerez gyógyszerész diplomát.

Az apától a fiú nem csak alakját, külsejét megszólalásig hasonlóan örökölte, hanem szakmaszeretét, elhivatottságát, humánusát.

Dr. Szikszay László gyógyszerész ez év őszétől az 1872- 2012 közötti 140 év gyógyszertár történeti és 1967-tel kezdődő 44 év családi örökségébe lépett.

Krónikánk szerkesztősége sok sikert kíván az ifjú szakembernek, a város valamennyi lakosának pedig nagyon jó egészséget, békés, Boldog Új Évet!

Fotó: Deliné Iglai Katalin

70 éves Erdei Imre, a kiváló közművelődési szakember

Változó világunkban, társadalmi, gazdasági, kulturális rendszerünkben alapvetően fontos az ÉRTÉK megőrzése. Városunk közművelődésében a közel ötvenéves – fél évszázadnyi – munkásságával Erdei Imre maradandó nyomott hagyott.

Az 1941. június 17-én, Vas megyében született közművelődési szakember ez év nyarán töltötte be a 70. életévét.

Bár a KÖZMŰVELŐDÉS, mint fogalom, és mint tevékenységi kör, szakterület jelentősen elhalványult napjainkra, az ezen a területen dolgozók – így Imre bácsi érdeme közmegbecsülésre méltó.

A családi indíttatás

Erdői Imre pedagógus családban született, népes közösségben nőtt fel. Hatan voltak testvérek, a nagy család szeretete és összetartozása végigkísérte élete során.

Gyermek – és serdülőkkora – 1941 – 1956 között nehéz történelmi idők voltak. E valóban nem könnyű időszak még jobban megerősítette benne a szolidaritást, a segítőkészséget, az önzetlenséget. E fogalmak végigkísérték egész pályafutását.

A „mozis” Imre bácsi

Műszaki, technikai érzéke hamar közismertté tette. 1960-ban nevezték ki a „Kemecsei Szabadság Mozi” mozigépészévé. Olyan munkatársai, elődei, barátai voltak itt, mint Pásztor Karcsi bácsi mozigépész, Kozma Sándor, Lucza János üzemvezetők, Váci Lászlóné majd Pásztor Károlyné pénztárosok, Mezősi Lászlóné, Barnák István, Barna Jánosné munkatársak.

Az évtizedek alatt több lett ő, mint gépész. Szervező, a mozi mint üzem fő működtetője. Nagy szerepe volt a környezet ápolásában, gondozásában, parkosításában.

Fiatal kora ellenére az iskolai, majd vasárnapi matinék révén a gyerekek, a rendszeres filmvetítés kapcsán a fiatalok, de a felnőttek közkedvelt Imre bácsijává vált. Országos híró művészek, együttesek léptek fel a mozi színpadán, és szinte minden községi, sok iskolai ünnepség színhelye is a mozi volt. Közben tanult, a nyíregyházi Kossuth Lajos Gimnázium levelező tagozatán 1968-ban leérettségizett. Főállású státuszát a mozinál mellékfoglalkozásává változtatták, így 1971-1974 között a helyi termelőszövetkezetben karbantartó, gépkezelő lett. A faüzemben a nehéz fizikai munkában is becsületesen helytállt, esténként pedig vetített.

Könyvtáros, kulturális szervező

Olvasóvá, a könyv szeretetére nevelni csak az tud, aki önmaga is szeret olvasni, művelődni. Erdei Imre esténként, éjszakánként rendszeresen olvasott, a könyv kikapcsolódást, megnyugvást jelent számára még ma is. 1974-ben főállásként a Községi Könyvtár vezetésével bízták meg.

A Községi Könyvtár mindig is fontos szerepet töltött be Kemece életében. Már 1898-ban alapított Gazdasági Népkönyvtár a Községháza tanácskozótermében, mellette a Gazdakör termében a Gazdaköri Könyvtár működött.

Jelentős fejlődés volt az 1952/53-ban létrehozott József Attila Kultúrotthon. Ennek épületében volt a Községi Könyvtár Túróczi Erzsébet vezetésével 1957-ig. 1957-1962 között másodállásként Kozma Sándor, 1962-1974 között pedig kedves felesége Kozma Sándorné, Gizike néni volt a könyvtáros. Ők fejlesztették, rendszerezték folyamatosan a könyvtár állományát és szakmai színvonalát.

E fontos könyvtárosi örökséget Erdei Imre 1974-2000 között méltóképpen folytatta. Nevéhez kötődik a folyamatos újítás, fejlesztés. A József Attila Kultúrotthonban bővítette, fejlesztette, katalogizálta a könyveket. Széles olvasótábort alapított, a Kultúrotthonban szervezett rendezvények, vetélkedők, műsorok, zenés esték egyik fő szervezője lett. Időközben a Kultúrház mellett Ifjúsági Ház épült, a régi vályog épületet lebontották, a könyvtár modernebb helyre, az Ifjúsági Házba került. Itt újabb rendszerezés, fejlesztés időszaka várta Erdei Imrét.

A könyvtári teendők mellett az Ifjúsági Házban működő, megyei szinten is elismert Corvina Ifjúsági Klub rendezvényeinek, programjainak, kiállításainak, író-olvasó találkozóinak is fő szervezője lett. Bohács Pál, majd Csonka Ottó akkori Művelődési Ház, Ifjúsági Ház, vezetői önzetlen munkatársra, a fiatalok megbízható, jó barátokra leltek Imre személyében.

Megszámlálhatatlan falugyűlés, majális, névadó, esküvő, kiállítás, verseny, vetélkedő, iskolai rendezvény fő technikai szervezője lett.

Közéleti szereplő, közszolgálat

A csendes, halk szavú, szavatartó ember a közéletben is aktív volt. Tanácstagként, önkormányzati képviselőként, polgárorként önzetlen munkájával segítette, képviselte és szolgálta Kemece lakosságát. Nagyon sok barátnak, ismerősnek, idős embernek segített önzetlenül. Keze nyoma sok lakóházban, épületben, udvarban ott van Kemeccsen.

Szinte felsorolhatatlan az a terület, melyben részt vett. Közülük is felbecsülhetetlen a technikai szolgáltatás, a folyamatos, jó színvonalú képzőművészeti kiállítások szervezése, a Megyei Könyvtárral és az iskolával az ibrányi Tisza-parti Nemzetközi Olvasótábor többszöri megszervezése. Sok éven át, aktívan részt vett a Helytörténeti Múzeum létrehozásában, hisz az ott kiállított anyagok felét ő gyűjtötte, ő szerezte. Az 1990-ben megépült 6 tanterem mellett lévő könyvtár – olvasóterem berendezése, a bútorok, eszközök tervezése, kivitelezetése is az ő nevéhez fűződik.

Munkáját többször elismerték a „Kiváló Dolgozó”, „Kiváló Társadalmi Munkáért”, „A Népművelés Kiváló dolgozója” kitüntetés birtokosa. 1997. október 23-án nemzeti ünnepünkön a „Kemeceéért” kitüntető díjat vehette át Kemece lakosainak megbecsülése jeléül. És ő ezt tartja a legnagyobb elismerésnek, a feléje irányuló tiszteletet.

Ahogy napjainkban is, 70 évesen is köszöntik! „Csókolom Imre bácsi!” „Szevasz Imikém!”

Forrás:

- Kozma Sándor: Kemece Kemece, 1997
- Kemecei Krónika 1997. december
- Arcképek az ezredfordulón Nyíregyháza, 2006
- VII. Helytörténeti Konferencia Kemece, 2011. március

Kriston családi sírhely az egri Gróber urnatemetőben

A védetté nyilvánított egri Gróber urnatemetőben található Kriston Endre és családja síremléke az 59. számú sírhelyen.

Kriston Miklós
(1851-1920) földbirtokos

Kriston Miklósné Mikecz Borbála
(1852-1933)

Kriston Endre püspök
(1877-1960)

Uszkay Kálmánné Mikecz Antónia
(1867-1934)

Fotó: Horváth Zsolt

Ilu néni fotóalbumából – „A nagy csapat”

Első megjelenésünk, 2005 szeptembere óta Lukács Imréné Ilu néni folyamatosan szakmai információkkal, helytörténeti adatokkal segíti Krónikánk megjelenését. Most az 1948-ban a nyírbogdányi Olajfinomító futball csapatáról készült fotót közöljük, melyen többek között Lipők András, Lukács József, Arga István, Bilecz Lajos kiváló focisták láthatók.

Impresszum

Felelős szerkesztő: Lucza János
Kiadja: Kemece Város Önkormányzata

E-mail: luczaj@freemail.hu

Technikai szerkesztő: Lucza Viktor

Letölthető: www.kemece.hu

Megjelenik: 200 példányban

Nyomdai munka: Fodor Irodagép, Nyúregyháza